

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 21 marca 2024 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy – Roman Pitucha (spr.)

Sędzia - doradca podatkowy – Marcin Ciemniowski

Sędzia - doradca podatkowy – Krzysztof Wojtowicz

Protokolant - Karolina Żebrowska sekretarz WSD KIDP

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2024 roku sprawy ... doradcy podatkowego nr wpisu ..., obwinionego o naruszenie przepisu art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym (Dz. U. 2020 poz.130) w związku z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 11d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, tj. niewywiązywanie się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2019/2020 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz w związku art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, tj. niepoinformowanie Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonym terminie

na skutek odwołania wniesionego przez obwinionego od orzeczenia Mazowieckiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt SD 145/22

1. na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeka o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia,
2. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 16 czerwca 2023 roku, sygn. akt SD 145/22 Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie (dalej SD KIDP) uznał obwinionego doradcę podatkowego ... numer wpisu ... (dalej: obwiniony) za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na niewywiązaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2019/2020 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz w związku art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, tj. niepoinformowanie Krajowej Izby Doradców Podatkowych o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonym terminie, mianowicie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 w zw. z art. 36 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 roku o doradztwie podatkowym oraz art. 11d Zasad Etyki Doradców Podatkowych i wymierzył obwinionemu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym karę dyscyplinarną w postaci nagany.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone przez obwinionego odwołaniem z dnia 20 lipca 2023 r., w którym obwiniony powołując się na wyrok Sądu Najwyższego oraz art. 17 ust. 1 Konstytucji zarzucał:

- 1) brak ustawowego umocowania do wydania przedmiotowego orzeczenia i wymierzenia kary nagany za przewinienie dyscyplinarne, jakim jest niezgromadzenie w wymaganym okresie określonej i wymaganej liczby punktów,
- 2) brak uprawnień samorządu zawodowego do nakładania nowych obowiązków na swoich członków pod groźbą kary dyscyplinarnej w drodze uchwały wewnątrzsamorządowej,
- 3) pozbawienie aktów samorządowych przymiotu źródła prawa w świetle art. 87 Konstytucji i w zw. z tym brak możliwości pociągnięcia członka samorządu do odpowiedzialności karnej za naruszenie obowiązku doskonalenia zawodowego,
- 4) brak uprawnień władz samorządowych do definiowania obowiązków w kategoriach etycznych, które według obwinionego są niezmiennie i wyrażają powszechnie obowiązujące normy moralne przeniesione na grunt praktyki, a organy samorządu we właściwym trybie mogą je uszczegóławiać, bądź konkretyzować, ale nie mogą kreować nowych norm.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP (dalej WSD KIDP) zważył, co następuje:

Odwołanie obwinionego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że Obwiniony nie wywiązał się z obowiązku szkoleniowego za lata 2019 – 2020, a Obwiniony faktu tego również nie kwestionuje. Z akt sprawy wynika (pismo z Biura Krajowej Izby Doradców Podatkowych z 12.03.2024 r. k. 25 akta WSD), że Obwiniony na przestrzeni całego okresu obowiązywania obowiązku podnoszenia kwalifikacji ani razu nie uzyskiwał całości wymaganych 32 punktów z tytułu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, tj. w okresach 2011/2012 – uzyskał 8 pkt, w 2013/2014 – uzyskał 12 pkt, w 2015/2016 – uzyskał 0 pkt, w 2017/2018 – uzyskał 0 pkt, 2019/2020 – uzyskał 12 pkt oraz w 2021/2022 – uzyskał 0 pkt. Niewątpliwie zatem nie można uznać, że brak zebrania punktów w okresie będącym przedmiotem niniejszej sprawy jest incydentalny i usprawiedliwiony. Orzeczeniem z dn. 25.04.2023 r. w sprawie sygn. akt SD 541/20 uprawomocnionym 24.05.2023 r. Obwiniony został ukarany karą upomnienia za brak podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie rozliczeniowym 2017/2018 (k.

27 akt WSD). Tak więc Obwiniony miał świadomość, iż brak podnoszenia kwalifikacji zawodowych i ich nieewidencjonowanie wiąże się z ponoszeniem odpowiedzialności dyscyplinarnej, a w ocenie Sądu zaniechanie obowiązku szkoleniowego ma u Obwinionego charakter wieloletni i uporczywy. W związku z czym utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia SD KIDP jest w pełni uzasadnione.

W tym miejscu jednocześnie Sąd nadmienia, że jest dostępna możliwość udziału w szkoleniach zdalnie, a ponadto dostęp do nagrań ze szkoleń, dostępnych na platformie dla doradców podatkowych, odtwarzać można w dowolnym czasie (również częściami), a odsłuchanie takich nagrań również pozwala na gromadzenie punktów szkoleniowych.

WSD KIDP podziela pogląd SD KIDP wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, iż wyrok SN z 06.11.2014 r. sygn. SDI 32/14, na który powołuje się Obwiniony nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, bowiem dotyczy innej indywidualnej sprawy i Sąd nie jest tym wyrokiem związany. W sprawie będącej przedmiotem rozpoznania SN przekroczone zostały kompetencje delegowane w ustawie (o radcach prawnych) podczas gdy ustawa z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tj. Dz.U. z 2021 r. poz. 2117) w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 precyzyjnie wskazuje, iż doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem oraz za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej, które zostały doprecyzowane w uchwalonych przez Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych Zasadach etyki doradców podatkowych. Kompetencja ta jest zgodna z delegacją ustawową wyrażoną wprost w art. 51 ust. 1 pkt 8 lit. c) ustawy o doradztwie podatkowym, tj. „Do zadań Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych należy uchwalanie zasad etyki zawodowej, określających w szczególności zasady stałego podnoszenia kwalifikacji przez doradców podatkowych.”. Jednocześnie należy wskazać na brzmienie art. 63 ustawy o doradztwie podatkowym, zgodnie z którym uchwały Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych podlegają kontroli dokonywanej przez Ministra Finansów w zakresie zgodności ich postanowień z prawem lub statutem. Dlatego też, należy uznać, że skoro zasady i obowiązki określone przez organ samorządu, co do podnoszenia kwalifikacji zawodowych obowiązują w takim a nie innym kształcie - są zgodne z przepisami prawa i Statutem KIDP.

Sąd podkreśla, iż ustawa o doradztwie podatkowym w art. 36 enumeratywnie wymienia obowiązki doradcy podatkowego. Zgodnie z ww. przepisem: ”Doradca podatkowy obowiązany jest w szczególności:

- 1) postępować zgodnie z przepisami prawa, ze złożonym ślubowaniem i **z zasadami etyki zawodowej;**
- 2) **stałe podnosić swoje kwalifikacje;**
- 3) regularnie opłacać składkę członkowską.”.

Natomiast, zgodnie z ww. art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym: „Doradcy podatkowi ponoszą **odpowiedzialność dyscyplinarną:**

- 1) za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem;
- 2) za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej.”.

Tak więc biorąc pod uwagę powyższe, absolutnie nietrafnymi są ww. zarzuty podnoszone przez Obwinionego o braku prawnych, ustawowych umocowań dla organów

samorządu doradców podatkowych do określania obowiązku i zasad podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz ponoszenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za ich naruszenie, a wymierzanej przez ustawowe organy samorządu doradców podatkowych, jakimi są sądy dyscyplinarne – SD KIDP oraz WSD KIDP. W świetle tak obowiązujących przepisów, zarówno ustawowych, jak i korporacyjnych Sąd nie mógł przychylić się do twierdzeń Obwinionego podnoszonych w odwołaniu.

Z uwagi na powyższe, Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP orzekł, jak w sentencji.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2021 roku, poz. 2117).